

Григор'єв Матвій Олександрович

Виконала:
Учениця 10 класу
Гришковецької
гімназії
Ашихміна А.В.

Народився: 9 лютого 1884-с. Верблюжка,
Олександрійський повіт,Херсонська губернія,
Російська імперія

Помер: 27 лютого 1919(35 років) с. Сентово,
Олександрійський повіт ,Херсонська губернія -
вбивство

Громадянство: Російська імперія

Національність: українець

Ім'я при народженні: Никифір

Олександрович Серветник

Псевдонім: Григор'єв

Прізвисько: Отаман Григор'єв

Діяльність: військовик

Посада: Головний отаман Повстанських
військ Херсонщини, Запоріжжя і Таврії (1919)

Звання: Штабс-капітан(1917),

Підполковник (1917),

сотник Армії Української Держави (1918),

начальник дивізіїУкраїнської Червоної Армії
(1919)

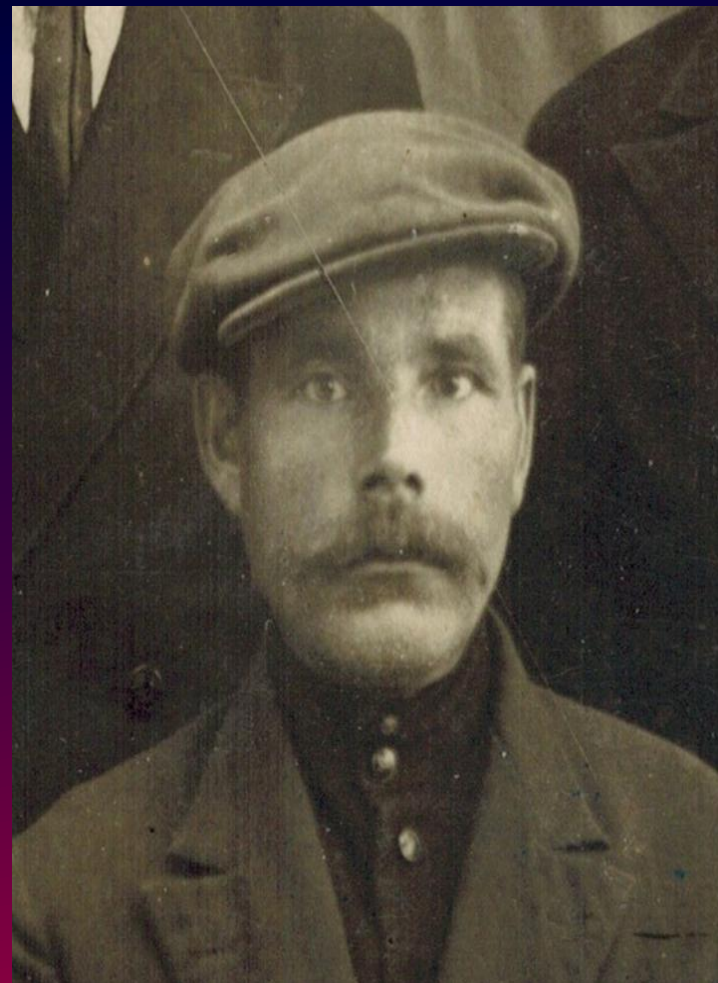
Партія: Українська комуністична партія
(боротьбистів)

Конфесія: православний

Ранні роки

Закінчив початкову двокласну школу села Верблюжки Олександрійського повіту Херсонської губернії. Навчався у фельдшерській школі міста Миколаєва Херсонської губернії.

Учасник російсько-японської війни (доброволець). За хоробрість у боях нагороджений Знаком Відзнаки Військового ордена Святого Георгія 4-го та 3-го ступенів.

- 1914-З початком Першої світової війни пішов до армії добровольцем — прапорщик 56-го піхотного полку (1914)
- 1917 Бердичів-штабс-капітан 58-го Празького піхотного полку російської армії.
- У 1917 р. сформував і очолив український ударний полк, який підпорядкував С. Петлюрі.
- У 1918 р., за Гетьманату П. Скоропадського служив у Збройних Силах Української Держави — полковник.
- З другої половини 1918 р. перейшов на бік Симона Петлюри, готував заколот проти гетьмана П. Скоропадського на півдні України.
- В листопаді 1918 р., об'єднавши під своїм командуванням численні повстанські загони, передав їх у розпорядження Директорії УНР.
- Грудень 1918-Ведучи боротьбу проти білогвардійських військ, повстанська армія (бл. 20 тис. чоловік) під його командуванням зайняла м. Миколаїв і продовжила наступ у напрямку на Херсонщину. На цих територіях було оголошено владу Директорії.

Більшовицький агітаційний плакат проти Григор'єва:

КАК АТАМАН ГРИГОРЬЕВ ШЕЛ ПРОТИВ СОВЕТСКОЙ ВЛАСТИ.

КАК СОВЕТСКАЯ ВЛАСТЬ ВСТРЕТИЛА ПРЕДАТЕЛЯ ГРИГОРЬЕВА.

- 18 лютого 1919 р., після відступу військ Директорії УНР з Києва, Григор'єв розпочав переговори з більшовицьким урядом України і перейшов на бік радянської влади.
- Наприкінці лютого 1919- очолив 1-шу Задніпровську стрілецьку бригаду Червоної армії.
- З квітня 1919 р. — командир 6-ї Української радянської дивізії. Провів операцію по визволенню півдня України від військ Антанти, здобувши у березні Херсон, а згодом і Одесу.
- 1919-За взяття Одеси нагороджений найвищою тодішньою радянською нагородою — орденом Червоного Прапора, який йому вручив особисто Володимир Антонов- Овсієнко.

- 7 травня 1919 р. в м. Єлисаветград Григор'єв вирішив підняти антибільшовицьке повстання. Наступного дня він звернувся з універсалом «До українського народу», в якому закликав до боротьби проти російських продзагонів і комісарів, «за утвердження справжньої демократичної радянської влади».
- Причини повстання насильницьке насадження радгоспів, монополізація державної влади більшовиками, масові каральні заходи щодо селянства.
- 9 травня-повстанська армія розпочала наступ
- 10 травня загони повстанців здобули Черкаси, 11-го — Золотоношу, 12-го — Кременчук. Григор'єв вирішив швидким маршем пройти Лівобережну Україну і оволодіти Харковом. Проте його подальшим успіхам перешкодили амбіції деяких керівників повстанських загонів, що не дозволило йому об'єднати всі антибільшовицькі сили.
- Наприкінці травня проти повстанців було кинуте більшовицькі військові частини під командуванням К. Ворошилова і О. Пархоменка, які зупинили наступ. Після ряду кровопролитних боїв на Полтавщині Григор'єв зі своїми військами змушений був відійти на Херсонщину.
- Влітку 1919 р. війська Григор'єва з'єдналися із загонами Нестора Махна і домовились про спільні військові дії проти більшовиків, петлюрівців і білогвардійців; самого Григор'єва було обрано командиром об'єднаної армії, а Н. Махна — головою реввійськради. Одночасно Григор'єв вів таємні переговори з генералом А. Денікіним . Це стало відомо Н. Махну, який вирішив позбутися Григор'єва.
- 25 липня 1919 р. Махно з Григор'євим зустрілися в с. Оситняжка і домовилися через день провести мітинг в с. Сентове.
- 27 липня 1919 р. у Сентовому за кілька хвилин до мітингу у приміщенні сільської ради Григор'єв був звинувачений у погромах ординарцем Махна Чубенком і разом із більшістю членів його штабу розстріляний.

ГРИГОР'ЄВ (ЛІВОРУЧ) І АНТОНОВ-
ОВСІЄНКО У ШТАБНОМУ ВАГОНІ
НА СТ. ЗНАМ'ЯНКА. 1919 Р.

Вшанування Пам'яті:

В честь отамана
Григор'єва
планують назвати
вулицю в його
рідній Олександрії.

Дякую за
увагу!!!